ZOETHEID IN DROEFHEID

Voelt u niet, bij het terugzien op tijden van beproeving, dat er ogenblikken zijn geweest toen u, ondanks de verzoekingen, buitengewone vrede hebt gekend? Er is een zoete vreugde, die door de droefheid heen, tot ons komt. De bittere wijn van de droefheid oefent een heilzame geneeskracht op de hele ziel uit. De zoete beker van de voorspoed laat dikwijls een wrange nasmaak achter, maar de bittere beker van de beproeving, waar die geheiligd wordt, een aangename geur. Er is vreugde in droefheid. Er is muziek in deze harp met haar gebroken snaren. Er zijn enige tonen, die wij opvangen van de treurluit, die wij anders niet horen van de schelluidende trompet. Wij vernemen een zachtluidende melodie van het geween van de droefheid, die wij tevergeefs wachten van de lofzang van de vreugde.

Moeten wij dit niet verklaren uit het feit, dat wij in onze moeilijkheden dichter bij God leven? Onze vreugde is als de golfslag, die op het strand uiteenspat, waardoor wij op de grond worden geworpen. Maar onze droefheid is als de weerkerende golf, die ons terugvoert in de grote diepte van de Godheid. Wij zouden schipbreuk hebben geleden en op het droge gelaten zijn, als niet die terugwerpende golf, het eb van onze voorspoed, ons deed terugkeren tot onze Vader en onze God. Gezegende beproeving! Zij bracht ons tot de genadetroon, zij gaf leven aan ons gebed, wekte onze liefde op, zij versterkte ons geloof. Zij bracht Christus in de vurige oven tot ons en voerde ons toen uit de vurige oven, om met Christus veel inniger dan ooit te voren te wandelen.

© Het Spurgeon Archief | Anno Domini 2024

© Het Spurgeon Archief | Anno Domini 2024